

DE DÖVSTUMMAS KYRKOBLAD

N:o 3. Årg. 3

Utgivare: Pastor S. G. Svenfors, Stockholm

Juni 1932

“Han giver den trötte kraft
och förökar den maktlöses styrka“.

Han giver den trøtte kraft.

*“Han giver den trøtte kraft
och förökar den maktlöses
styrka“.*

(Jes. 40: 39)

Vi bliva så ofta modlösa. Vi se, att syndens makt är stark i vårt hjärta och i vår kropp. Vi se, att det finns så många frestelser i världen. Vi se, att vi äro svaga, och vi tänka: Synden är så stark; vem skall hjälpa mig att kämpa, dag efter dag? *Gud, Herren, skall hjälpa!* Han ser ned från sin himmel; han ser alla människors barn. Han ser frestelserna; han ser människornas kamp; och han ser deras svaghet.

Men Herren är stark. Och han vill giva oss av sin styrka. Han giver den trøtte kraft, och den, som inga krafter har, giver han stor styrka. Låt oss därför icke bliva modlösa! Utan låt oss se upp till Herren. Låt oss tala till honom om vår svaghet, så kommer han till oss med sin hjälp. Jag vill glädja mig var dag och tänka på detta: Gud ser mig; Gud ser alla mina frestelser, Gud ser all min sorg och nöd; Gud ser min kamp och mitt arbete; Gud ser, att jag är trött och svag, och Han vill hjälpa mig, och Han har makt till att hjälpa mig i dag och alla dagar.

Herren, vår salighets Gud, må vi prisä och tjäna;
Kraften är hans och all vishet och ära allena.
Pris ske hans namn,
Att han oss vill i sin famn
Alla med Kristus förena!

(Sv. Ps. 503: 4).

Conrad Svendsen.

Bibelns värde.

Den gamla gumman satt utanför stugans dörr. När hon såg upp, kunde hon se kullar och säncor vid havsstranden. Måsarna flögo omkring i den blå rymden. Och där mellan ett par kullar såg hon längre bort havet, som var blått som himmelen.

Den gamla gumman satt utanför stugans dörr. Där borta i trädgårdstjppan, där fjärlarna flögo från blomma till blomma, där lyste solen så varmt och gott. Men här utanför dörren var det skönt och svalt. Den gamla satt med händerna knäppta över Bibeln, som låg i hennes knä. Hon böjde sitt huvud i djup eftertanke.

En man, som gick förbi, skratade och sade till henne: Mor, det

där är ingen bok för Er. Den är alldeles för djupsinnig för Er. Ni förstår icke vad ni läser.

— Såå, sade hon och lade fingret på ett ställe i Bibeln: “Vårt liv varar i sjuttio år och, om det varar längre, åttio år. Och när det är som bäst, är det möda och arbete.” Skulle jag inte förstå det?

Nåja, det var just icke det jag menade, men det andra, som står i den boken, det är för högt för Er. Det har Ni icke förstått.

Icke, det? sade hon och bläddrade med ett stilla leende långsamt vidare tills hon fann det sökta stället: “Så älskade Gud värden, att han utgav sin enfödde Son, på det att var och en, som tror på honom, icke skall förgås

utan hava evigt liv.“ Det har jag länge förstått, sade hon.

Ja, mor det handlar om det förgångna. Men det, som står om framtiden i den boken, det förstår Ni inte. Det är för högt för Er.

Åter gledo hennes gamla fingrar stilla över bladen. Med ett ljust sken lyste hennes ansikte, då hon läste orden: “Gud skall avtorka alla tårar från ert ögon och döden skall icke vara mer, ej heller sorg eller klagan eller plåga skall vara mer, ty det som förr

var är nu förgånget.“ Det förstår jag nog, sade hon, och såg honom in i ögonen.

Den gamla satt och såg bort över kullar och sänkor ut mot det vida havet, där mäsarna flögo fram och åter i den blå rymden och där fartyg med sina vita segel sökte sig väg mot fjärran mål. Ett vackert leende lyste över hennes ansikte. Hon slog ihop boken och höll den i sina händer fast såsom något, som hon aldrig ville släppa.

“Nya kraften“.

Nedför gatorna på Söder i Stockholm vandrade en gång en kvinna (Elsa Borg) i allvarliga och tunga tankar. Hon stod i ett viktigt arbete. Nu hade det arbetet börjat växa, och hon undrade, hur hon skulle orka med allt. Så kom hon till Slussen, där en mängd båtar ligga vid kajen. Då fick hon se en båt med ett så underligt namn. Den hette *Nya kraf*. Ordet krav stavades på den tiden så: k—r—a—f. Aldrig någonsin hade hon sett en båt med det namnet. Säkert hade Gud låtit henne läsa de båda orden för att påminna henne om, att han fordrade mer av henne. “Nya krav, nya krav“ — de orden kommo åter och åter tillbaka i hennes tankar, då hon nu vandrade genom Gamla Staden och uppåt mot Norr. Ja, livet var i sanning fullt av krav — hur skulle hon orka bära allt?.

Om några timmar kom hon tillbaka samma väg. Hon var så trött. “Hur skall jag orka med allt?“ — så suckade hon för sig själv. Så föll hennes blick på båten, som låg kvar vid kajen. Hon ryckte till och stannade häpen. Hade hon läst fel, då hon gick förbi förut? Här stod ju *Nya kraften*. Nej, hon hade icke läst

fel. En målare höll på att måla om båten. Då hon först gick förbi, hade han hunnit med blott hälften av sista ordet, och så hade han tagit rast. Nu var namnet färdigt. Kvinnans ansikte ljusnade, och med lätta steg gick hon hemåt. *Nya kraften* — de orden följde henne nu — nya kraften. Och så tänkte hon. Då Gud kommer med nya krav, så giver han också ny kraft.

Du kan gärna komma ihåg den lilla händelsen. En dag kommer du kanske att känna det på samma sätt. Du står inför ett nytt arbete, och du känner, att det kommer att kräva mycket av dig. Eller du har så många svårigheter och bekymmer, så att du inte tycker dig orka med det. Du tycker att Gud och människor fordra så mycket av dig. Men kom då ihåg, att i den stunden du tycker, att Gud fordrar så mycket av dig, då har han bara skrivit halva ordet. Du skall dag för dag få erfara, hur den nya kraften kommer, om du bara förtröstansfullt griper dig an med ditt verk. Så bör du aldrig säga: Jag är för svag, jag orkar inte! Ned, du skall blott fråga: Vill Gud att jag skall göra detta? Blir du viss om, att Gud vill det, då kommer den nya kraften.

I Guds hand.

Två munkar i fjärran södern planterade var sitt oljetråd. "Mitt träd skall bliva det kraftigaste och vackraste", sade den ene munken. "Jag vet vad det bäst behöver, och jag skall icke tröttna att bedja Gud giva just detta åt trädet". Den andre munken teg, men bad också han till Gud om skydd och beskärm för sitt lilla träd.

Då den förste munken stod framför sitt nyplanterade träd och såg, att bladen hängde slappt ned, bad han: "Herre, sänd regn — det är vad trädet behöver." Och Herren sände regn. Strax därefter blev munken rädd, att den svaga stammen kunde ryckas upp ur jorden av vattnet, och bad: "Herre giv solsken, det är nu nog med vatten." — Så hade han alljämt andra önsknings: än skulle frosten stärka stammen, än skulle

vinden skaka bort insektslarver ur lövet. Men trots att Herren gjorde allt vad munken ville, stod en dag trädet där förtorkat och förvissnat.

Sorgsen stod munken framför den andres träd, som friskt och lövrikt stod ett stycke därifrån. "Hur har du burit dig åt", frågade han, "att Herren har hört din bön, medan mitt träd, trots allt, är förtorkat?"

"Jag har helt och hållet överlämnat mitt träd i Guds hand," svarade munken. "Jag sade till mig själv, att den som skapat träden, måste ju även bäst veta, vad de behöva för att växa. Han behöver icke mina råd, och jag bad endast av hjärtat: Tag Dig an mitt träd — giv det, vad som är bäst för det — och se — Herren har gjort det."

Vigde.

Ragnar Axel Haldor Mattson och Ingrid Linnéa Källström (hörande), Gröndal, den 5 juni.

Avlidne.

Emma Sofia Andersson, Knutby, död i Upsala den 25 mars, 76 år.

Maria Charlotta Ålander, Fogdö, den 9 maj, 84 år.

Gustaf Vilhelm Pettersson, Ljugarn, den 8 juni, 49 år.

Erik Gustav Casimir Bretzner, Kragsta, Edsbro, den 20 juni, 49 år.

*O Gud, alla sannings källa,
Jag tror ditt löftes ord.
Vad du har sagt skall gälla
I himmel och på jord:
Åkalla mig i nöden,
Så får du hjälp av mig!
Ja, Herre, intill döden
Vill jag åkalla Dig.*

(Sv. Ps. 260: 1)

Visby.

Föreläsningar hållas av Lärarinnan, Fröken Alma Abrahamsson, Göteborg, söndagen den 10 juli kl. 1 och 4 i Församlingssalen över ämnena: »Röda Korset» och »Huru silke kommer till».

Söndagen den 21 aug. kommer ev. utfärd att anordnas till Othem och Slite med Gudstjänst i Othems kyrka i stället för i Visby samt föreläsning av Pastor Svensfors. Närmare meddelas framdeles.

Sigtuna.

Den 24 juli anordnar Upsala Dövstumförening och Manilla-kamraterna utfärd till Sigtna. Dagen avslutas med besök å Sigtna-stiftelsen, där andaktsstund hålles i Kapellet av Pastor Svensfors.

Mariefred.

Den 10 juli hålles Gudstjänst i Kyrkan kl. 3.30. Staden och Gripsholms slott lämpligt mål för utflykt från Stockholm och Södermanland. Från Stockholm går särskilt utflykts-tåg kl. 10.20 och båt på morgonen till nedsatta priser. Se dagstidningarna.

Efter gudstjänsten hålles föreläsning av red. Fondelius anordnad av Eskilstuna Dövstumförening.

Med detta nummer följer »Gudstjänster för Dövstamma».